

של תלמוד תורה דהוי עוד פרט באופן הקיים של מצות תלמוד תורה דלפני שלומד צריך לברך עליו, ולדעת הרמב"ן דהוי ברכת הודאה ושבח על עצם נתינת התורה וכמפורש בדבריו בסהמ"צ מסתבר לומר דהיא ברכה בפני עצמה ואינה נכללת במצות תלמוד תורה, ודו"ק היטב בזה.

ולפי דרכנו יש ליישב בפשיטות תמיהת הערוך השלוחן על שיטת הרמב"ן וז"ל הערוך השלוחן (סימן מ"ז סעי' ב'). "זמה שהביא הרמב"ן ראי' ממקרא ביכורים והבאתו שהם שני מצוות וכן סיפור יציאת מצרים עם אכילת פסח, תמיהני דהתם הם בשתי עיתות ויש הפסק בין זה לזה מה שאין כן ברכת התורה מחוייב ללמוד קצת תיכף אחר הברכה כמו שיתבאר וא"כ מצוה אחת היא", ע"כ.

אמנם, לפי ד' מו"ר ז"ל הנ"ל דלדעת הרמב"ן דהוי ברכת שבח והודאה אינו צריך ללמוד מיד וכשיטת תוס' ברכות הנ"ל, מיושב דברי הרמב"ן בפשיטות דגם ברכת התורה ולימוד התורה הם בשתי עיתות ויכול להיות הפסק ביניהם והוי ממש כמו מקרא ביכורים והבאת ביכורים ושפיר דימה אותם הרמב"ן להדדי, ונכון בעז"ה.

* * *

שונות

בענין בוס החמישי

דד. ברוך טראפלער

תושב השכונה

בהגש"פ בפיסקא "קידוש" מביא כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו מסי' של"ה שהד' כוסות הם כנגד ד' אותיות שם הוי"; וכן מבאר הצ"צ באוה"ת וארא באריכות ושזה כנגד ד' מדריגות של תשובה המרומזות בשם הוי' וראה מאמר ארוך ע"ז מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו ד"ה וארא וגו' דש"פ וארא תשח"י עיי"ש, ובהנסמן שם.

ובהמשך לזה שהערתי בכל זה בגליון הערות וביאורים תרנ"ו ע"פ משנ"ת בארוכה בלקו"ש חי"ט (בביאורי הגה"ת ע' 402 ואילך) פרטיות הד' מדריגות דתשובה איך בה נרמזות ושייכותן

לד' אותיות שם הוי' שמכל הנ"ל יוצא שכוס הד' הוא כנגד אות י' כפי סדר התשובה מלמטה למעלה בבחי' העלאה.

הנה יש להעיר עוד בזה שכוס החמישי כוס של אליהו הנביא גבוה יותר מכולם ונרמז בקוצו של הי'; וכמו שמבאר כ"ק אדמו"ר שהקוץ שעל הי' הנה מצד אחד הוא חלק מהי' וקשור איתו ומצד שני הוא למעלה מהי' ומנקה כל הפגמים שיכול להיות בהד' אותיות גם באות הי' יען שהוא כנגד הרצון שהוא מכתיר ומקיף על הכל, הנה כמו"כ י"ל בנוגע לכוס החמישי שמצד אחד הוא חמישי שבא אחר הרביעי ומצד שני כוחו גבוה מכולם ונעלה מכולם.

וכל זה הוא בנפש, וכן י"ל שזה מתאים מאד גם ביחס לזמן: שהוא בא אחר אכילת אפיקומן היינו אחר חצות שהיא עת המשכת גילוי העצמות (כפי שמבואר בלקו"ת ד"ה ששת ימים וגו'); ובא בתור הקדמה להלל הגדול די"ל שזהו ענין הגדלות בענין המשכת האלקות מעצמות אוא"ס בענין הבהלו נרו - ענין ההלל כמבואר בחסידות; וגם התחלתו הוא בעת "פתיחת הדלת" די"ל שענינו בעבודה הוא הסרת כל העלמות והסתרים והגבלות וצימצומים (דלת מלשון דלות וצמצום) ופתיחת כל הצינורות - צינור מלשון רצון - (ולכן אכן בעת גילוי רצון העצמי הזה "דארף מען בעטן רוחניות");

וזהו שהסימן האחרון של הסדר - היינו דרגא הגבוה והנעלה מכולם - הוא "נרצה" ענין הרצון המרומז בקוץ שעל הי' שהוא הענין דכוס החמישי וכנ"ל.

* * *

בענין אמירת הנשיא

הרב וועלוועל רוזנבלום

תושב השכונה

בסידור כתוב בנודע לאמירת הנשיא מן ראש חודש וז"ל: ..
וביום י"ג זאת חנוכת המזבח.

ועיין בקצות השולחן פסקי הסידור במדור "קצת הערות
השייכות לסידור", וז"ל.

בסידור תורה אור, בקריאת הנשיאים בימי ניסן כתב שביום
יד יאמר וזאת (ואולי צריך להיות זאת הכותב) חנוכת המזבח,